

[Nyrup Rasmussen]

det noget, der vil blive løst af sig selv? Jeg synes, vi har så mange erfaringer for, at det vil det ikke.

Derfor skal jeg indtrængende appellere til finansministeren om at revurdere sit udspil på det erhvervspolitiske felt. Jeg synes ærlig talt også, at finansministeren skulle tale med landbrugsministeren og industriministeren, for det, vi kan se af tallene her, er, at Landbrugsministeriets erhvervsstøtteordninger – når vi ser på det i den udviklingsperiode, jeg lige har omtalt, for 1988–93 – at flugten stadig væk er positiv, men når vi ser på Industriministeriet, er der nogle midler, der er taget ud og lagt over i et andet ministerium.

Må jeg så i øvrigt undre mig over, at vi ikke i dag har økonomiministeren til stede. Jeg synes ærlig talt, at ministeren for økonomisk samordning også burde interessere sig for, hvordan hans egne arbejdsopgaver, sådan som de er defineret, efterleves i de udspil, der kommer.

Jeg skal beklage det, fordi jeg går ud fra, at det fortsat er en økonomiministers opgave at sørge for sammen med finansministeren, at den samlede økonomiske politik plus dens grundelementer også hænger ordentligt sammen. Derfor vil jeg gerne i dag stille økonomiministeren det spørgsmål, selv om han ikke er her, så kan han i hvert fald overveje det, til han kommer tilbage: Hvordan får han en stram finanslov, som nu bringer Danmark endnu længere ned i bunden, når det gælder den aktive erhvervs politik, til at hænge sammen med de aktuelle forhandlinger, der skal skabe en bedre generel konkurrenceevne og bedre erhvervslivets vækstvilkår?

Jeg skal så i øvrigt – for jeg lagde mærke til, at fru Kirsten Lee, hvad jeg er glad for, understregede arbejdsmarkedspensionens betydning i sit indlæg – jeg deler den opfattelse – spørge fru Kirsten Lee og finansministeren, om de udtalelser, vi har set de seneste dage fra Dansk Arbejdsgiverforenings formand om, at der nu skulle ligge en garanti for, at arbejdsmarkedspensionsopsparingen ikke bliver til noget i denne omgang – jeg har ikke taget noget konkret citat med, men det kan jeg gøre, men meningen og opfattelsen er ikke til at tage fejl af, og der ligger jo endnu stærkere tilkendegivelser fra en repræsentant for Jernets Arbejdsgiversammenslutning – om det er udtryk for, at der skulle ligge tilkendegivelser fra enten regeringspartier eller regeringen som helhed, så Arbejdsgiver-

foreningen i dag kan sige: Vi har en aftale med regeringen om, at arbejdsmarkedspensionen ikke bliver til noget i denne her omgang.

Jeg vil gerne belæres om, at man har taget fejl oven i Arbejdsgiverforeningen. Jeg går ud fra, at når regeringen også selv har erkendt, at denne arbejdsmarkedspension er nødvendig, erkender regeringen også, at regeringen og Folketingets flertal må påtage sig det politiske ansvar, man nu engang må gøre en gang imellem, uanset at en enkelt interesseorganisation ud fra et smallere synspunkt synes, at de aktuelle politiske forhandlinger måske ikke helt og fuldt passer ind i det kram, som Dansk Arbejdsgiverforening ønsker det skal gøre.

Kort sagt: Erkender regeringen, uanset hvad der måtte være af tilkendegivelser, at dette lands økonomiske problemer og de rammebetingelser, jeg just har strejft, ikke kan finde holdbare løsninger, uden at vi får startet på den arbejdsmarkedspension og vi får skabt stabile vilkår, som virkelig kan fremskaffe den økonomi, der skal til, fru Kirsten Lee, for at både regeringen og vi når den betalingsbalanceforbedring, som er så uendelig vigtig, samtidig med den nedgang i arbejdsløshedstallet, som vi begge gerne vil realisere?

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg skal bare for en ordens skyld præcisere over for hr. Nyrup Rasmussen, at Det Radikale Venstre er fuldstændig ubundet af organisationsinteresser.

Kaj Poulsen (S):

Jeg tager ordet til finanslovens § 28, hvor vi jo ved finanslovens gennemførelse for 1989 lavede en aftale med finansministeren om arbejdsformidlingssystemet. Vi blev enige om, at vi i 1989 skulle bevilge 35 mio. statskroner mere, fordi vi havde sat en stor lovgivning i gang om arbejdstilbud og uddannelsestilbud til ledige.

Denne opgave skulle vi naturligvis have løst på så god en måde som muligt, og det var baggrunden for, at vi blev enige. Derfor er det selvfølgelig overraskende, at vi i år kan se, at hvis vi tager udgangspunkt i faste priser på finansloven, så er det stort set det samme beløb, der nu fjernes fra finansloven, således at vi fra 460 mio. kr. sidste år nu kommer til at lande på 440